

Biblioteksfrågan som försvann

Efter beskedet att ombyggnaden av Stockholms stadsbibliotek stoppats har lättade röster höjts på kultursidorna. Arkitekten Ola Andersson skriver i SvD den 13 Oktober att vi nu "slipper stå i skamvrån", stockholmarna kan enligt honom andas ut och vi riskerar inte längre att bli internationellt utskämda. Kritiken kring det vinnande förslaget Delphinium ritat av den tyska arkitekten Heike Hanada har inte haft några gränser sedan det föreslogs 2006. När det gäller arkitekturen, vill säga. För diskussionen kring själva bibliotekets innehåll har varit mycket bristfällig.

Stockholms stadsbibliotek kan idag trots sin fantastiska arkitektur inte uppfylla kraven för ett modernt internationellt stadsbibliotek. För att kunna ta med Asplundhuset in i 2000-talet behövs en kompletterande modern byggnad där man kan rymma fler läsplatser, större magasin för litteraturen, ett större och bredare utbud av media, scener för framträdanden, bra kommunikationer mellan de olika avdelningarna och arbetsrum för de anställda. Att riva annexen, som inte var med i Gunnar Asplunds originalritningar för stadsbiblioteket, och ersätta dem med Delphinium skulle inte vara att behandla den ursprungliga arkitekturen vårdslöst, utan istället vara ett sätt att se till att den ursprungliga byggnaden kan fortsätta användas och hållas levande. Ombyggnaden skulle ha inneburit att man kunnat utöka bibliotekets verksamhet och samtidigt knyta ihop den med det som finns i biblioteksbyggnaderna idag.

Paris, Amsterdam, Köpenhamn: namnen på Europeiska huvudstäder som invigt nya stadsbibliotek är många. Jag har personligen besökt dessa ovannämnda huvudstäders stadsbibliotek och där sett hur arkitekterna kunnat sammanföra litteratur och medier, kommunikation, scener och mötesplatser på ett kreativt och funktionellt sätt. Meningarna kring hur pass väl Delphinium skulle ha lämpat sig arkitektoniskt går isär, men att det oavsett skulle ha inneburit ett ännu bättre bibliotek för medborgarna är ett faktum som kritikerna har bortsett ifrån i sina jubelsånger de senaste dagarna. När jag tänker på hur många hundratals timmar som bibliotekarier på Stockholms stadsbibliotek har lagt ner för att förbättra och förnya biblioteket inför ombyggnaden, för att sedan inte ens få detta arbete omnämnt i rapporteringen på kultursidorna, och dessutom se informationen om beslutet gå via kulturrådets blogg, blir jag upprörd å deras vägnar. Detta kan man dels tacka den hätska arkitekturkritiken för, då den praktiskt taget har överskuggat debatten och låtit biblioteksfrågorna hamna i kläm. Detta har skett trots flera försök till upplysning från stadsbibliotekets sida och då inte minst från stadsbibliotekarie Inga Lundén, då hon bland annat

tillsammans med stadsbyggnadsdirektör Ingela Lindh gav ett bra svar till kritikerna av ombyggnaden på Svenska Dagbladets Brännpunkt den 11 mars 2008, där de också bevisade att de orosmoment som framhållits i debatten kring utbyggnaden i själva verket var frågor som redan setts över av de som arbetat kring projektet med det nya Stadsbiblioteket.

Det verkar som att beslutet kring ett nytt stadsbibliotek nu har hamnat i en återvändsgränd, som kulturnämndens Ingvar von Malmborg också framhöll i DN den 15 oktober. Ska vi bygga det på en helt ny plats, och då göra Asplundhuset till en filial bland andra, mer eller mindre liknande ett museum? Eller ska vi upplåta en modern utbyggnad bredvid det tjugotalsskandinaviska huset med följden av att det blir en stilbrytning i byggnationen, men så att det kan fortsätta att användas så som de ursprungliga upphovsmännen hade tänkt? Det är tid att bestämma sig nu. Som Inga Lundén och Ingela Lindh sa i SvD (2008-03-11) så blir aldrig Stockholm färdigbyggt, och vi har nu ett skriande behov av att modernisera Stockholm stadsbibliotek. Om vi nu skulle börja diskutera just biblioteksfrågan istället för arkitekturen så kanske vi kunde framhålla den riktiga hjärtefrågan när det handlar om bibliotek: utbudet och åtkomsten av information, kunskap och kultur. Detta, kanske mer än smak och tycke kring byggnadsstil, skulle gynna hela Stadsbiblioteket på lång sikt.

Pella Myrstener

Bild: Stockholms stadsbibliotek. Rotundan. Foto: Holger Ellgaard